

Όταν ανέτειλε το Φεγγάρι στην Τρίτη Βόρεια Αίθουσα,
πήγα στο Ένατο Αίθριο

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΜΕΡΑ ΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ ΜΗΝΑ ΤΗΣ
ΧΡΟΝΙΑΣ ΠΟΥ ΤΟ ΑΛΜΠΑΤΡΟΣ ΗΡΘΕ ΣΤΙΣ ΝΟΤΙΟΔΥΤΙΚΕΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ

Όταν ανέτειλε το Φεγγάρι στην Τρίτη Βόρεια Αίθουσα, πήγα στο Ένατο Αίθριο για να παρακολουθήσω την ένωση των τριών Παλίρροιων. Συμβαίνει μία φορά κάθε οκτώ χρόνια.

Το Ένατο Αίθριο είναι αξιοσημείωτο επειδή περιέχει τρεις Σκάλες. Μπροστά από τους Τοίχους υπάρχουν σειρές από μαρμάρινα Αγάλματα, εκατοντάδες από αυτά, Διάζωμα το Διάζωμα, φτάνοντας σε μεγάλο ύψος.

Σκαρφάλωσα στον Δυτικό Τοίχο ώσπου έφτασα στο Άγαλμα της Γυναίκας που κουβαλάει μια Κυψέλη, δεκαπέντε μέτρα πάνω από το Δάπεδο. Η Γυναίκα έχει δυο-τρεις φορές το ύψος μου και την Κυψέλη καλύπτουν μαρμαρίνες Μέλισσες μεγέθους όσο ο αντίχειράς μου. Μια Μέλισσα — κι αυτό μου προκαλεί πάντοτε μια ελαφριά ναυτία— σέρνεται πάνω στο αριστερό της Μάτι. Στριμώχτηκα στην Κόγχη της Γυναίκας και περίμενα ώσπου άκουσα τον βόμβο από τις Παλίρροιες στις Κάτω Αίθουσες κι ένιωσα τους Τοίχους να δονούνται από τη δύναμη αυτού που επρόκειτο να συμβεί.

Πρώτα ήρθε η Παλίρροια από τις Μακρινές Ανατολικές Αίθουσες. Η συγκεκριμένη Παλίρροια ανέβηκε από την Ανατολικότερη Σκάλα δίχως βία. Δεν είχε ιδιαίτερο χρώμα, και τα Νερά της ίσα που έφταναν στο ύψος του αστραγάλου. Άπλωσε έναν γκρίζο καθρέφτη στο Δάπεδο, η επιφάνεια του οποίου είχε πινελιές γαλακτερού Αφρού.

Στη συνέχεια εμφανίστηκε η Παλίρροια από τις Δυτικές Αίθουσες. Η συγκεκριμένη Παλίρροια ανέβηκε βροντερά από τη Δυτικότερη Σκάλα και τσακίστηκε με έναν έντονο Κρότο στον Ανατολικό Τοίχο, τραντάζοντας τα Αγάλματα. Ο Αφρός της είχε το λευκό των πολυκαιρισμένων ψαροκόκαλων και τα ταραγμένα βάθη της ήταν ασημογκρί. Μέσα σε δευτερόλεπτα τα Νερά της έφτασαν στο ύψος της Μέσης των Αγαλμάτων στο Πρώτο Διάζωμα.

Τελευταία εμφανίστηκε η Παλίρροια από τις Βόρειες Αίθουσες. Πρόβαλε ορμητικά από τη Μεσαία Σκάλα, γεμίζοντας το Αίθριο με μια έκρηξη αστραφτερού, λευκού σαν τον πάγο Αφρού. Βράχηκα και τυφλώθηκα. Όταν κατάφερα να δω ξανά, τα Νερά κυλούσαν από τα Αγάλματα. Τότε συνειδητοποίησα ότι είχα υπολογίσει λανθασμένα τους όγκους της Δεύτερης και της Τρίτης Παλίρροιας. Μια επιβλητική Υδάτινη Αιχμή υψώθηκε προς το σημείο όπου ήμουν κουλουριασμένος. Ένα μεγάλο Υδάτινο Χέρι απλώθηκε για να με αρπάξει από τον Τοίχο. Τύλιξα τα χέρια μου γύρω από τα Πόδια της Γυναίκας που κουβαλάει μια Κυψέλη και προσευχήθηκα στο Σπίτι, ζητώντας να με προστατέψει. Τα Νερά με κάλυψαν, και για μερικές στιγμές με τύλιξε η παράξενη σιωπή που έρχεται όταν η Θάλασσα σε σαρώνει και πνίγει τους ίδιους τους ήχους της. Νόμισα ότι θα πέθαινα· ή ότι θα παρασυρόμουν στις Άγνωστες Αίθουσες, μακριά από την ορμή και τον βόμβο των Γνώριμων Παλιρροιών. Κρατήθηκα σφιχτά.

Έπειτα, όσο ξαφνικά ξεκίνησε, σταμάτησε. Οι Ενωμένες Παλίρροιες συνέχισαν τη σαρωτική πορεία τους στις γύρω Αίθουσες. Άκουσα τον πάταγο και τον κρότο καθώς τσακίζονταν στους Τοίχους. Τα Νερά στο Ένατο Αίθριο υποχώρησαν γρήγορα, καταλήγοντας να καλύπτουν μόλις τα Βάθρα των Αγαλμάτων στο Πρώτο Διάζωμα.

Συνειδητοποίησα ότι κρατούσα κάτι. Άνοιξα το χέρι μου και διαπίστωσα ότι οι Παλίρροιες είχαν τοποθετήσει εκεί ένα μαρμάρινο Δάχτυλο από κάποιο Μακρινό Άγαλμα.

Η Ομορφιά του Σπιτιού είναι απροσμέτρητη· η Καλοσύνη του, απεριόριστη.

Μια περιγραφή του Κόσμου

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΗ ΜΕΡΑ ΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ ΜΗΝΑ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ ΠΟΥ ΤΟ ΑΛΜΠΑΤΡΟΣ ΗΡΘΕ ΣΤΙΣ ΝΟΤΙΟΔΥΤΙΚΕΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ

Είμαι αποφασισμένος να εξερευνήσω όσο το δυνατόν μεγαλύτερο μέρος του Κόσμου στη διάρκεια της ζωής μου. Για τον σκοπό αυτόν έχω ταξιδέψει ως την Εννιακοσιοστή Εξηκοστή Αίθουσα στα Δυτικά, την Οκτακοσιοστή Ενενηκοστή Αίθουσα στα Βόρεια και την Επτακοσιοστή Εξηκοστή Όγδοη Αίθουσα στα Νότια. Έχω ανέβει στις Επάνω Αίθουσες, όπου τα Σύννεφα κινούνται αργά και τα Αγάλματα εμφανίζονται ξαφνικά μέσα από την Ομίχλη. Έχω εξερευνήσει τις Βυθισμένες Αίθουσες, όπου τα Σκοτεινά Νερά είναι στρωμένα με λευκά νούφαρα. Έχω δει τις Μισογκρεμισμένες Αίθουσες στα Ανατολικά, όπου Οροφές και Δάπεδα — σε ορισμένες περιπτώσεις ακόμα και Τοίχοι! — έχουν καταρρεύσει, και αχτίδες γκρίζου Φωτός σκίζουν το μισοσκοτάδο.

Σε όλα αυτά τα μέρη έχω σταθεί στις Πόρτες, κοιτώντας μπροστά. Δεν αντιλήφθηκα ποτέ κάποια ένδειξη ότι ο Κόσμος έφτανε στο Τέλος του, παρά μόνο την τακτική ακολουθία από Αίθουσες και Πέρασματα ως τον Μακρινό Ορίζοντα.

Δεν υπάρχει Αίθουσα, Αίθριο, Σκάλα, Πέρασμα χωρίς Αγάλματα. Στις περισσότερες Αίθουσες καλύπτουν κάθε διαθέσιμο χώρο, παρόλο που εδώ κι εκεί βρίσκεις ένα Άδειο Βάθρο ή μια

Κόγχη ή μια Αψίδα, ή ακόμα και κάποιον κενό χώρο σ' έναν Τοίχο καλυμμένο, κατά τα άλλα, με Αγάλματα. Αυτές οι Απουσίες είναι με τον τρόπο τους εξίσου μυστηριώδεις με τα Αγάλματα.

Έχω παρατηρήσει ότι, ενώ τα Αγάλματα μιας συγκεκριμένης Αίθουσας είναι λίγο-πολύ ομοιόμορφα σε μέγεθος, υπάρχει σημαντική ποικιλία μεταξύ των Αιθουσών. Σε ορισμένα μέρη οι μορφές έχουν δυο-τρεις φορές το ύψος ενός Ανθρώπινου Πλάσματος, σε άλλα είναι λίγο-πολύ σε φυσικό μέγεθος, ενώ σε άλλα φτάνουν μόλις στο ύψος του ώμου μου. Οι Βυθισμένες Αίθουσες περιέχουν Αγάλματα γιγαντιαία — ύψους δεκαπέντε ή είκοσι μέτρων— όμως αποτελούν εξαίρεση.

Έχω αρχίσει να συντάσσω έναν Κατάλογο, όπου σκοπεύω να καταγράψω τη Θέση, το Μέγεθος και το Θέμα κάθε Αγάλματος, μαζί με άλλα ενδιαφέροντα χαρακτηριστικά. Μέχρι στιγμής, έχω ολοκληρώσει την Πρώτη και τη Δεύτερη Νοτιοδυτική Αίθουσα και ασχολούμαι με την Τρίτη. Υπάρχουν φορές που το μέγεθος του στόχου μου προκαλεί ζάλη, όμως ως επιστήμονας και εξερευνητής έχω καθήκον να είμαι μάρτυρας του Μεγαλείου του Κόσμου.

Τα Παράθυρα του Σπιτιού έχουν θέα σε Μεγάλες Αυλές· σε έρημους, άδειους χώρους στρωμένους με πέτρα. Οι Αυλές είναι σε γενικές γραμμές τετράπλευρες, παρότι ενίοτε συναντάς κάποιες με έξι, οκτώ ή ακόμα —και αυτές είναι μάλλον παράξενες και μουντές— και μόνο τρεις πλευρές.

Εκτός Σπιτιού υπάρχουν μόνο τα Ουράνια Αντικείμενα: ο Ήλιος, το Φεγγάρι και τα Αστέρια.

Το Σπίτι έχει τρία Επίπεδα. Οι Κάτω Αίθουσες αποτελούν το Βασίλειο των Παλιρροιών· τα Παράθυρά τους —όταν τα παρατηρείς από κάποια Αυλή— είναι γκριζοπράσινα εξαιτίας των αεικίνητων Νερών και άσπρα από τις πιτσιλιές του Αφρού. Οι

Κάτω Αίθουσες παρέχουν τροφή με τη μορφή ψαριών, μαλακόστρακων και θαλάσσιας χλωρίδας.

Οι Επάνω Αίθουσες αποτελούν, όπως ανέφερα ήδη, το Βασίλειο των Σύννεφων· τα Παράθυρά τους είναι γκριζόλευκα και θαμπά. Μερικές φορές βλέπεις μια ολόκληρη σειρά από Παράθυρα να φωτίζονται ξαφνικά από μια αστραπή. Οι Επάνω Αίθουσες παρέχουν Πόσιμο Νερό, που πέφτει στα Αίθρια με τη μορφή Βροχής και σχηματίζει Ρυάκια στους Τοίχους και στις Σκάλες.

Ανάμεσα σε αυτά τα δύο (ως επί το πλείστον ακατοίκητα) Επίπεδα βρίσκονται οι Ενδιάμεσες Αίθουσες, που αποτελούν το Βασίλειο των πουλιών και των ανθρώπων. Η Όμορφη Ευταξία του Σπιτιού είναι εκείνη που μας προσφέρει τη Ζωή.

Σήμερα το πρωί κοίταξα έξω από ένα Παράθυρο της Δέκατης Όγδοης Νοτιοανατολικής Αίθουσας. Στην άλλη πλευρά της Αυλής είδα τον Άλλον να κοιτάζει έξω από ένα Παράθυρο. Το Παράθυρο ήταν ψηλό και σκοτεινό· το ευγενικό πρόσωπο του Άλλου, με το ψηλό μέτωπο και τη φροντισμένη γενειάδα, ήταν καδραρισμένο στη μία Γωνία. Ήταν χαμένος στις σκέψεις του, όπως συμβαίνει συχνά. Σήκωσα το χέρι και τον χαιρέτησα. Δεν με είδε. Κούνησα ακόμα πιο έντονα το χέρι μου. Πήδηξα πάνω-κάτω με ιδιαίτερη ενεργητικότητα. Όμως τα Παράθυρα του Σπιτιού είναι πολλά και δεν με είδε.

**Μια λίστα με όσους έζησαν ποτέ και τι είναι γνωστό
γί' αυτούς**

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΕΚΑΤΗ ΜΕΡΑ ΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ ΜΗΝΑ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ ΠΟΥ ΤΟ ΑΛΜΠΑΤΡΟΣ ΗΡΘΕ ΣΤΙΣ ΝΟΤΙΟΔΥΤΙΚΕΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ

Από την απαρχή του Κόσμου το βέβαιο είναι πως υπήρξαν δεκα-

πέντε άνθρωποι. Ενδεχομένως να υπήρξαν περισσότεροι· ωστόσο, είμαι επιστήμονας και οφείλω να κινούμαι βάσει στοιχείων. Από τους δεκαπέντε ανθρώπους των οποίων η ύπαρξη είναι επιβεβαιωμένη ζούμε πια μόνο Εγώ και ο Άλλος.

Στο σημείο αυτό, θα αναφερθώ στους δεκαπέντε ανθρώπους και θα δώσω, όπου χρειάζεται, τις θέσεις τους.

Πρώτος Άνθρωπος: Εγώ

Θεωρώ πως είμαι μεταξύ τριάντα και τριάντα πέντε ετών. Έχω ύψος περίπου 1,83 και λεπτό σώμα.

Δεύτερος Άνθρωπος: Ο Άλλος

Υπολογίζω πως ο Άλλος είναι μεταξύ πενήντα και εξήντα ετών. Έχει ύψος περίπου 1,88 και, όπως κι εγώ, λεπτό σώμα. Είναι δυνατός και ακμαίος για την ηλικία του. Το δέρμα του έχει ανοιχτό καφέ χρώμα. Τα κοντά μαλλιά και το μουστάκι του είναι σκούρα καστανά. Έχει γενειάδα που γκριζάρει, στα όρια του λευκού· είναι προσεκτικά τριμαρισμένα και ελαφρώς μυτερή. Τα οστά του κρανίου του είναι ιδιαίτερα ωραία, με ψηλά, αριστοκρατικά ζυγωματικά και μεγάλο εντυπωσιακό μέτωπο. Η συνολική εντύπωση που δίνει είναι ενός φιλικού αλλά ελαφρώς αυστηρού ανθρώπου, αφοσιωμένου στη διανόηση.

Είναι επιστήμονας όπως εγώ, καθώς και το μόνο άλλο ζωντανό ανθρώπινο πλάσμα, συνεπώς είναι φυσικό να θεωρώ πολύτιμη τη φιλία του.

Ο Άλλος πιστεύει ότι κάπου στον Κόσμο υπάρχει κρυμμένη μια Σπουδαία και Μυστική Γνώση, που θα μας προσφέρει τεράστιες δυνάμεις μόλις την ανακαλύψουμε. Δεν είναι απολύτως σίγουρος τι περιλαμβάνει η Γνώση αυτή, όμως σε διάφορες περιπτώσεις έχει υπαινιχθεί πως ίσως περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

1. τη νίκη επί του Θανάτου και την αθανασία
2. το να μαθαίνεις μέσα από μια διαδικασία τηλεπάθειας όσα σκέφτονται οι άλλοι
3. τη μεταμόρφωσή μας σε αετούς και την πτήση στον Αέρα
4. τη μεταμόρφωσή μας σε ψάρια και το κολύμπι στις Παλίρροιες
5. τη μετακίνηση αντικειμένων μόνο με τη σκέψη μας
6. το σβήσιμο και την αναζωπύρωση του Ήλιου και των Αστεριών
7. την επιβολή σε λιγότερο ευφυή πλάσματα, που θα υπακούουν στη θέλησή μας

Ο Άλλος κι εγώ αναζητάμε σχολιαστικά αυτή τη Γνώση. Συναντιόμαστε δύο φορές τη βδομάδα (Τρίτες και Παρασκευές) για να συζητήσουμε τη δουλειά μας. Ο Άλλος οργανώνει τον χρόνο του διεξοδικά και δεν επιτρέπει ποτέ στις συναντήσεις μας να υπερβούν σε διάρκεια τη μία ώρα.

Αν χρειαστεί την παρουσία μου σε άλλες περιπτώσεις, φωνάζει «Πιρανέζι!» μέχρι να εμφανιστώ.

Πιρανέζι. Έτσι με φωνάζει.

Το οποίο είναι περίεργο, καθώς, απ' όσο θυμάμαι, δεν είναι αυτό το όνομά μου.

Τρίτος Άνθρωπος: Ο Άνθρωπος με το Κουτί από Μπισκότα
Ο Άνθρωπος με το Κουτί από Μπισκότα είναι ένας σκελετός που βρίσκεται σε μια Άδεια Κόγχη στην Τρίτη Βορειοδυτική Αίθουσα. Τα οστά είναι τοποθετημένα με συγκεκριμένο τρόπο: τα μακριά, με παρόμοιο σχήμα, είναι συγκεντρωμένα και δεμένα με τριχιά φτιαγμένα από φύκια. Δεξιά είναι τοποθετημένο το κρανίο

και αριστερά ένα κουτί από μπισκότα που περιέχει όλα τα μικρά οστά — τα δάχτυλα των χεριών και των ποδιών, τους σπονδύλους κ.λπ. Το κουτί είναι κόκκινο. Έχει μια εικόνα με μπισκότα και φέρει την επιγραφή, *Οικογένεια Χάντλι Πάλμερς*.

Όταν ανακάλυψα τον Άνθρωπο με το Κουτί από Μπισκότα, η τριχιά από τα φύκια είχε ξεραθεί και θρυμματιστεί, και ο σκελετός φαινόταν ακατάστατος. Έφτιαξα νέα τριχιά από ψαρόδερμα και έδεσα ξανά τις στοίβες των οστών. Πλέον είναι και πάλι τακτοποιημένος.

Τέταρτος Άνθρωπος: Ο Κρυμμένος Άνθρωπος

Μια μέρα πριν από τρία χρόνια ανέβηκα τη Σκάλα στο Δέκατο Τρίτο Αίθριο. Διαπιστώνοντας ότι τα Σύννεφα είχαν φύγει από εκείνη την περιοχή των Επάνω Αίθουσών και ήταν πλέον φωτεινές, ευδιάκριτες και λουσμένες στη Λιακάδα, αποφάσισα να συνεχίσω την εξερεύνησή μου. Σε μία από τις Αίθουσες (εκείνη που βρίσκεται ακριβώς πάνω από τη Δέκατη Όγδοη Βορειοανατολική Αίθουσα) βρήκα έναν μισοπεσμένο σκελετό, σφηνωμένο ανάμεσα σε ένα Βάθρο και τον Τοίχο. Από την τρέχουσα διάταξη των οστών θεωρώ πως αρχικά βρισκόταν σε καθιστή θέση, με τα γόνατα μαζεμένα κάτω από το πιγούνι. Δεν έχω καταφέρει να μάθω το φύλο του. Αν ξεχώριζα τα οστά για να τα εξετάσω, δεν θα κατάφερνα να τα ξαναβάλω στη θέση τους.

Άνθρωποι Πέντε ως Δεκατέσσερα: Οι Άνθρωποι της Εσοχής

Οι Άνθρωποι της Εσοχής είναι όλοι σκελετοί. Τα οστά τους είναι τοποθετημένα διαδοχικά σε ένα Άδειο Βάθρο στη Βορειότερη Εσοχή της Δέκατης Τέταρτης Νοτιοδυτικής Αίθουσας.

Προς το παρόν, έχω προσδιορίσει τρεις σκελετούς γυναικών και τρεις αντρών, ενώ υπάρχουν και τέσσερις των οποίων το φύλο

δεν μπορώ να καθορίσω με βεβαιότητα. Έναν τον έχω ονομάσει ο Άντρας με το Ψαρόδερμα. Ο σκελετός του Άντρα με το Ψαρόδερμα είναι ατελής και πολλά οστά έχουν υποστεί έντονη φθορά από τις Παλίρροιες. Κάποια δεν είναι μεγαλύτερα από βοτσαλάκια. Στις άκρες ορισμένων υπάρχουν μικρές τρύπες και κομματάκια από ψαρόδερμα. Από αυτό κατέληξα σε διάφορα συμπεράσματα:

1. Ο σκελετός του Άντρα με το Ψαρόδερμα είναι παλαιότερος από τους υπόλοιπους
2. Ο σκελετός του Άντρα με το Ψαρόδερμα είχε κάποτε διαφορετική διάταξη, με τα οστά δεμένα μεταξύ τους με τριχιές από ψαρόδερμα, όμως στο πέρασμα του χρόνου το ψαρόδερμα διαλύθηκε
3. Οι άνθρωποι που εμφανίστηκαν μετά τον Άντρα με το Ψαρόδερμα (κατά πάσα πιθανότητα οι Άνθρωποι της Εσοχής) σέβονταν τόσο πολύ την ανθρώπινη ζωή, που συγκέντρωσαν υπομονετικά τα οστά του και τα τοποθέτησαν δίπλα στους δικούς τους Νεκρούς

Ερώτηση: όταν νιώσω έτοιμος να πεθάνω, πρέπει να πάω και να ξαπλώσω δίπλα στους Ανθρώπους της Εσοχής; Υπολογίζω πως υπάρχει αρκετός χώρος για άλλους τέσσερις ενήλικες. Παρότι είμαι νέος και η μέρα του Θανάτου μου (ελπίζω πως) απέχει αρκετά, έχω σκεφτεί πολύ αυτό το ζήτημα.

Άλλος ένας σκελετός βρίσκεται δίπλα στους Ανθρώπους της Εσοχής (παρότι δεν υπολογίζεται ως ένας από τους ανθρώπους που έζησαν). Πρόκειται για τα λείψανα ενός πλάσματος μήκους περίπου 50 εκατοστών, με ουρά ίδιου μήκους με το υπόλοιπο σώμα. Έχω συγκρίνει τα οστά με τα διάφορα είδη Πλασμάτων που απεικονίζονται στα Αγάλματα και πιστεύω πως ανήκουν σε μαϊμού. Δεν έχω δει ποτέ ζωντανή μαϊμού στο Σπίτι.

Ο Δέκατος Πέμπτος Άνθρωπος: Το Μαζεμένο Παιδί

Το Μαζεμένο Παιδί είναι ένας σκελετός. Πιστεύω πως ανήκει σε κορίτσι, ηλικίας περίπου επτά ετών. Έχει τοποθετηθεί σε ένα Άδειο Βάθρο στην Έκτη Νοτιοανατολική Αίθουσα. Τα γόνατά της είναι μαζεμένα κάτω από το πιγούνι, τα χέρια της σφίγγουν τα γόνατα, το κεφάλι της είναι σκυμμένο. Στον λαιμό της υπάρχει ένα περιδέριο από κοραλλένιες χάντρες και ψαροκόκαλα.

Έχω σκεφτεί πάρα πολύ για τη σχέση αυτού του παιδιού μ' εμένα. Στον Κόσμο είμαστε ζωντανοί (όπως έχω ήδη εξηγήσει) μόνο Εγώ και ο Άλλος· και είμαστε και οι δύο άντρες. Πώς θα έχει ο Κόσμος κάποιον Κάτοικο αφότου πεθάνουμε; Πιστεύω πως ο Κόσμος (ή, αν προτιμάς, το Σπίτι, από τη στιγμή που αυτά τα δύο ταυτίζονται για ένα σωρό πρακτικούς λόγους) επιθυμεί να έχει κάποιον Κάτοικο, που θα είναι μάρτυρας της Ομορφιάς του και αποδέκτης της Ευσπλαχνίας του. Έχω καταλήξει ότι το Σπίτι προόριζε το Μαζεμένο Παιδί για Σύζυγό μου, απλώς κάτι συνέβη και αυτό απετράπη. Αφότου έκανα αυτή τη σκέψη, θεώρησα δίκαιο να μοιράζομαι μαζί της όσα έχω.

Επισκέπτομαι όλους τους Νεκρούς, κυρίως όμως το Μαζεμένο Παιδί. Τους πηγαίνω τροφή, νερό και νούφαρα από τις Βυθισμένες Αίθουσες. Τους μιλάω, τους λέω όσα κάνω, και περιγράφω όσα Θαυμαστά βλέπω στο Σπίτι. Έτσι ξέρουν ότι δεν είναι μόνοι.

Μόνο εγώ το κάνω. Ο Άλλος όχι. Απ' όσο γνωρίζω, δεν έχει θρησκευτικές συνήθειες.

Ο Δέκατος Έκτος Άνθρωπος

Εσύ. Ποιος είσαι Εσύ; Σε ποιον γράφω; Είσαι μήπως ένας ταξιδιώτης που ξεγέλασε τις Παλίρροιες και διέσχισε τα Σπασμένα Δάπεδα και τις Μισογκρεμισμένες Σκάλες, για να φτάσει σε αυτές

τις Αίθουσες; Ή μήπως είσαι κάποιος που κατοικεί στις Αίθουσές μου πολύ καιρό μετά τον θάνατό μου;

Τα Ημερολόγιά μου

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΕΚΑΤΗ ΕΒΔΟΜΗ ΜΕΡΑ ΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ ΜΗΝΑ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ ΠΟΥ ΤΟ ΑΛΜΠΑΤΡΟΣ ΗΡΘΕ ΣΤΙΣ ΝΟΤΙΟΔΥΤΙΚΕΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ

Στα σημειωματάριά μου καταγράφω ό,τι παρατηρώ. Το κάνω για δύο λόγους. Πρώτον, επειδή το Γράψιμο ενισχύει τις συνήθειες της ακρίβειας και της προσοχής. Δεύτερον, για να διαφυλάξω για σένα, τον Δέκατο Έκτο Άνθρωπο, όσες γνώσεις έχω. Φυλάω τα σημειωματάριά μου σε μια καφέ δερμάτινη τσάντα ταχυδρόμου· συνήθως αποθηκεύω την τσάντα σε ένα κοίλο σημείο πίσω από το Άγαλμα του Αγγέλου που έχει μπλεχτεί σε μια Τριανταφυλλιά στη Βορειοανατολική Γωνία της Δεύτερης Βόρειας Αίθουσας. Εκεί φυλάω επίσης το ρολόι μου, που το χρειάζομαι τις Τρίτες και τις Παρασκευές, όταν πηγαίνω να συναντήσω τον Άλλον, στις δέκα ακριβώς. (Τις υπόλοιπες μέρες προσπαθώ να μην κουβαλάω μαζί μου το ρολόι, αφού φοβάμαι μήπως το Θαλασσινό Νερό χωθεί στο εσωτερικό και καταστρέψει τον μηχανισμό.)

Ένα από τα σημειωματάρια περιέχει τον Πίνακα των Παλιρροιών. Σε αυτόν καταγράφω τις Ώρες και τους Όγκους από τις Πλημμυρίδες και τις Άμπωτες και κάνω υπολογισμούς για τις επόμενες Παλίρροιες. Ένα άλλο σημειωματάριο περιέχει τον Κατάλογο των Αγαλμάτων. Τα υπόλοιπα περιέχουν το Ημερολόγιό μου, όπου σημειώνω τις σκέψεις και τις αναμνήσεις μου, και καταγράφω τις μέρες μου. Μέχρι στιγμής, για το Ημερολόγιό μου έχω χρησιμοποιήσει εννιά σημειωματάρια· αυτό είναι το δέκατο. Όλα είναι

αριθμημένα και έχουν στην ετικέτα τις ημερομηνίες που αφορούν.

Το Νο 1 γράφει στην ετικέτα Δεκέμβριος 2011 έως Ιούνιος 2012

Το Νο 2 γράφει στην ετικέτα Ιούνιος 2012 έως Νοέμβριος 2012

Το Νο 3 έγραφε αρχικά στην ετικέτα Νοέμβριος 2012, όμως κάποια στιγμή διαγράφηκε, και η ετικέτα άλλαξε σε Τριακοστή Μέρα του Δωδέκατου Μήνα της Χρονιάς του Θρήνου και του Οδυρμού έως Τέταρτη Μέρα του Έβδομου Μήνα της Χρονιάς που Ανακάλυψα τις Κοραλλένιες Αίθουσες

Τόσο στο Νο 2 όσο και στο Νο 3 υπάρχουν κενά, στα σημεία απ' όπου έχουν αφαιρεθεί βίαια κάποιες σελίδες. Με έχει προβληματίσει ο λόγος που έγινε αυτό και προσπάθησα να φανταστώ ποιος μπορεί να το έκανε, όμως μέχρι στιγμής δεν έχω καταλήξει σε κάποιο συμπέρασμα.

Το Νο 4 γράφει στην ετικέτα Δέκατη Μέρα του Έβδομου Μήνα της Χρονιάς που Ανακάλυψα τις Κοραλλένιες Αίθουσες έως Ένατη Μέρα τους Τέταρτου Μήνα της Χρονιάς που ονόμασα τους Αστερισμούς

Το Νο 5 γράφει στην ετικέτα Δέκατη Πέμπτη Μέρα του Τέταρτου Μήνα της Χρονιάς που ονόμασα τους Αστερισμούς έως Τριακοστή Μέρα του Ένατου Μήνα της Χρονιάς που μέτρησα και ονόμασα τους Νεκρούς

Το Νο 6 γράφει στην ετικέτα Πρώτη Μέρα του Δέκατου Μήνα της Χρονιάς που μέτρησα και ονόμασα του Νεκρούς έως Δέκατη Τέταρτη Μέρα του Δεύτερου Μήνα της Χρονιάς που κατέρρευσαν οι Οροφές στην Εικοστή και την Εικοστή Πρώτη Βορειοανατολική Αίθουσα

Το Νο 7 γράφει στην ετικέτα Δέκατη Έβδομη Μέρα του Δεύτερου Μήνα της Χρονιάς που κατέρρευσαν οι Οροφές στην Εικοστή και την Εικοστή Πρώτη Βορειοανατολική Αίθουσα έως την τελευταία Μέρα της ίδιας Χρονιάς